ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 24-94 & 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ 1

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

13 ΠΕΜΠΤΗ ΜΑΡΤΙΟΥ 1958
ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΓ'-ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 3916

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΜΕ ΑΣΦΥΚΤΙΚΩΣ ΓΕΜΑΤΑ ΘΕΩΡΕΙΑ

ΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕΤΑ ΨΗΦΙΣΙΝ ΤΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗΣ, ΘΑ ΔΙΑΛΥΘΗ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΘΑ ΠΡΟΚΗΡΥΧΘΟΥΝ ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΘΑ ΔΙΕΞΑΧΘΟΥΝ ΜΕ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΑΜΕΡΟΛΗΨΙΑΝ ΚΑΙ ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΤΑΞΙΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 12. Ἡ ὑπηρεσιακὴ Κυβέρνησις Γεωργακοπούλου ἐνεφανίσθη σήμερον ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ ἐζήτησε ψῆφον ἐμπιστοσύνης, μετὰ δὲ τὴν ψήφισιν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, ὡς ἐδήλωσεν ὁ κ. πρωθυπουργός, ἡ παροῦσα Βουλὴ θὰ διαλυθῇ καὶ θὰ ἐνεργηθοῦν ἐκλογαί.

Τὴν 6.30 μ. μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις ἐν τῷ μέσῳ ἀσφυκτικῶς πεπληρωμένων θεωρείων.

Ἀνακοινοῦνται ὑπὸ τοῦ προέδρου ἡ παραίτησις τῆς προηγουμένης Κυβερνήσεως, τὰ Διατάγματα τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως καὶ τοῦ διορισμοῦ ὡς προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τοῦ κ. Γεωργακοπούλου, καθὼς καὶ τὰ Διατάγματα τοῦ διορισμοῦ τῶν νέων Ὑπουργῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀφοῦ διεξάγεται μακρὰ διαλογικὴ συζήτησις καὶ ὡμίλησαν οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν κομμάτων, ἡ Βουλὴ διέκοψε περὶ τὴν 1ην πρωϊνὴν διὰ σήμερον, ὁπότε πιθανῶς νὰ διεξαχθῇ ψηφοφορία.

Ἡ Κυβέρνησις, ὡς διαπιστοῦται ἐκ τῶν δηλώσεων, εἰς τὰς ὁποίας προέβησαν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε. κ. Καραμανλῆς καὶ ὁ συναρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων κ. Παπανδρέου, θὰ συγκεντρώσῃ τὴν ἀπαιτουμένην πλειοψηφίαν, θὰ ὑπερβῇ δὲ τοὺς 200 ψήφους, δεδομένου ὅτι ἡ κοινοβουλευτικὴ δύναμις τῆς Ε.Ρ.Ε. ἀνέρχεται εἰς 151 καὶ τῶν Φιλελευθέρων εἰς 67.

ΑΙ ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

ΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Γεωργακόπουλος ἀναγιγνώσκει τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις.

«Ἡ Κυβέρνησις, εἶπεν, ἧς ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προεδρεύω, ἡ σχηματισθεῖσα μετὰ τὴν παραίτησιν τῆς ὑπὸ τὸν ἀξιότιμον ἀρχηγὸν τῆς Ε.Ρ.Ε. Κυβερνήσεως, ὁρκισθεῖσα καὶ ἀναλαβοῦσα τὰ καθήκοντα αὐτῆς τὴν 5ην Μαρτίου, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῆς.

»Ἡ ἐντολὴ ἣν ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὁποίας ἐσχηματίσθη, συνίσταται κυρίως εἰς τὴν ἐνεργοποίησιν τῶν συνταγματικῶν προθεσμιῶν προκήρυξιν καὶ διενέργειαν ἐκλογῶν. Ἐν τῇ προπαρασκευῇ ἐκτελέσεως τῆς ἐντολῆς της ἡ Κυβέρνησις εὑρέθη πρὸ γεγονότος, τὸ ὁποῖον δὲν ἐδικαιοῦτο οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ ἀγνοήσῃ.

»Εἶναι γνωστὸν ὅτι κατὰ τὴν διαρρεύσασαν διετίαν ἐπιμόνως ἐζητήθη ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἡ τροποποίησις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου. Ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις, ἐπιθυμοῦσα νὰ ἄρῃ τὰς ἀντιθέσεις ταύτας, κατέθεσε τὴν 27ην Φεβρουαρίου ἐνώπιον τῆς Βουλῆς σχέδιον νόμου περὶ τροποποιήσεως συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τῆς περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νομοθεσίας. Τοῦτο παρεπέμφθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν, ἐνεκρίθη ὑπ' αὐτῆς κατ' ἀρχὴν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἤρχισεν ἡ κατ' ἄρθρον συζήτησίς του, διακοπεῖσα λόγῳ τῆς ἐπελθούσης κρίσεως.

»Τὸ γεγονὸς τοῦτο, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν της ἡ Κυβέρνησις, ὡς καὶ τὴν εὐλόγως τεκμαιρομένην ἐπιθυμίαν τῆς μείζονος μερίδος τῆς Βουλῆς ὅπως τὸ νομοσχέδιον τοῦτο τεθῇ ὑπὸ τὴν κρίσιν αὐτῆς, ἐθεώρησεν ὅτι εἶχεν ἐπιτακτικὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀναλάβῃ ἰήν εὐθύνην τῆς ἀνακαταθέσεως τοῦ νομοσχεδίου τούτου καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ψήφισίν του.

»Λόγῳ τῶν ὁρίων τῆς ἐντολῆς, εἰς ἣν ὀφείλει τὸν σχηματισμόν της ἡ Κυβέρνησις, αἱ προγραμματικαὶ δηλώσεις αὐτῆς εἶναι κατὰ θετικὴν συνέπειαν περιωρισμέναι. Πρωτίστως διαβεβαιοῖ τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν ὅτι θὰ καταβάλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν ὅπως αἱ προσεχεῖς ἐκλογαὶ διενεργηθοῦν μετ' ἀπολύτου ἀμεροληψίας, ἐξασφαλιζούσης πλήρως τὴν τάξιν.

»Ὁμοίας προσπαθείας θὰ καταβάλῃ ἡ κυβέρνησις ὅπως ἀσκηθῇ χρηστὴ ἡ διοίκησις καὶ λειτουργήσῃ ἀψόγως ἐν γένει ὁ ὅλος κρατικὸς ὀργανισμός. Μέχρι τῆς ἐκ τῶν ἐκλογῶν ἀναδείξεως τῆς διαδόχου κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως, θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἀποτελεσματικὴ καὶ σύμφωνος πρὸς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων ἐπίλυσις, ἡ ἀναβολὴ τῆς ὁποίας θὰ ἀπέβαινεν ἐπιζήμιος.

»Κύριοι βουλευταί. Οἱ ἐν τῇ Κυβερνήσει κ.κ. συνάδελφοί μου καὶ ἐγώ, μὴ προερχόμενοι ἐκ τῆς Βουλῆς, αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσωμεν τὸν σεβασμὸν ἡμῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν καὶ νὰ δηλώσωμεν ὅτι μόνην ἡμῶν φιλοδοξίαν ἀποτελεῖ ἡ εὔορκος καὶ μετὰ τῆς δυνατῆς ἐπιτυχίας ἐκτέλεσις τῆς ἐντολῆς, δι' ἧς ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς μᾶς ἐτίμησεν, ὡς καὶ ἡ πλήρης ἀνταπόκρισις εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Βουλῆς, δι' ἧς ἐλπίζομεν νὰ τιμηθῶμεν. (Ζωηρὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Η Ε.Ρ.Ε. ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΕΜΜΕΝΟΥΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΔΙ' ΑΜΕΣΟΥΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Καραμανλῆς. Τὸ περιεχόμενον τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων, τὰς ὁποίας ἀνέγνωσεν ὁ ἀξιότιμος κ. πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, μοὶ ἐπιβάλλει νὰ εἶμαι βραχύς. Ἐκ τούτου προκύπτει ὅτι ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἔχει περιωρισμένην καὶ σαφῶς καθωρισμένην ἐντολήν, ἡ δὲ ἀποστολὴ αὐτῆς συνίσταται εἰς τὴν διάλυσιν τῆς παρούσης Βουλῆς καὶ τὴν διενέργειαν γενικῶν ἐκλογῶν.

»Ἡ νέα κυβέρνησις ὅμως, πρὶν ἢ διαλύσῃ τὴν Βουλήν, ἠθέλησε νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἦτο ἐφικτὴ ἡ ἐπιψήφισις τοῦ ἐκκρεμοῦντος ἐνώπιον τοῦ Σώματος ἐκλογικοῦ νομοσχεδίου. Εἶναι γνωστόν, ὅτι τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ κατετέθη ὑπὸ τῆς παραιτηθείσης κυβερνήσεως μετὰ πρότασιν καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Ἡ κυβέρνησις ἐκείνη, χωρὶς νὰ συμμερίζεται τὰς ἀπόψεις τῶν ἄλλων κομμάτων περὶ τοῦ ὑφισταμένου ἐκλογικοῦ νόμου καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν πρόθεσιν ἐπισπεύσεως τῶν ἐκλογῶν, ἐνόμισεν ὅτι ὤφειλεν, ἀνταποκρινομένη εἰς τὸ αἴτημα τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ δώσῃ εἰς τὴν χώραν ἐγκαίρως νέον ἐκλογικὸν νόμον, ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον ἐκεῖνο.

»Τὰς ἀπόψεις μας ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου θὰ τὰς ἀναπτύξω ὅταν θὰ ἔλθῃ πρὸς συζήτησιν τὸ ἐκλογικὸν νομοσχέδιον. Δὲν νομίζω, ἐξ ἄλλου, ὅτι ἔχω ἀνάγκην νὰ ἀναφερθῶ εἰς τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα ὡδήγησαν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς παρούσης κυβερνήσεως καὶ ἐπέβαλον τὴν ἀνάγκην τῶν ἐκλογῶν. Τὰ αἴτια αὐτὰ εἶναι γνωστὰ εἰς τὸ Σῶμα καὶ θὰ ἔχω συντόμως τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὰ ἀναπτύξω ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν λαόν.

»Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω εἶναι ὅτι ἡ ΕΡΕ, ἔχουσα ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν λαόν, ἐζήτησε καὶ ἐμμένει εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας διενεργείας ἐκλογῶν, πιστεύουσα ὅτι διὰ τῆς πολιτικῆς της αὐτῆς ἐξυπηρετεῖ τὴν χώραν. Ἐλπίζω ὅτι τὰ ἄλλα κόμματα θὰ εὑρεθοῦν σύμφωνα εἰς τοῦτο, δεδομένου ὅτι προσεφέρθη εἰς αὐτὰ ὅ,τι ἐπιμόνως ἐπὶ διετίαν ἐζήτουν, δηλαδὴ ἐκλογὰς μὲ ὑπηρεσιακὴν Κυβέρνησιν καὶ νέον ἐκλογικὸν νόμον.

»Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ἡ ΕΡΕ θὰ δώσῃ ψῆφον ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ θὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ἐκλογικὸν νομοσχέδιον. (Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΝ ΔΙΟΤΙ ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΘΑ ΔΙΕΞΑΧΘΟΥΝ ΕΚΛΟΓΑΙ ΣΥΜΠΙΠΤΟΥΝ ΟΜΩΣ ΜΕ ΔΥΣΧΕΡΕΙΣ ΕΘΝΙΚΑΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ

Η ΜΑΚΡΑ ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Παπανδρέου. Τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἐκφράζει ἱκανοποίησιν, διότι ἐπὶ τέλους βαίνομεν πρὸς τὰς ἐκλογάς. Αἱ ἐκλογαὶ τῆς 19ης Φεβρουαρίου δὲν εἶχον ἀποδώσει τὸ ἀληθὲς φρόνημα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ μειοψηφία τοῦ λαοῦ εἶχε καταστῇ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς καὶ Κυβέρνησις.

»Πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος ἐπεβάλλετο ἔκτοτε ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς καὶ ἡ ποοκήρυξις νέων ἐκλογῶν, χαίρω διότι ἐπὶ τέλους προεκηρύχθησαν. Καὶ ἐκφράζω μόνον τὴν λύπην μου, διότι ὑπερμέτρως ἐβράδυνον. Αὐτὴ ἡ βραδύτης ὡδήγησεν εἰς τὸ ἀτύχημα νὰ συμπέσουν αἱ σημεριναὶ ἐκλογαὶ μὲ δυσχερεῖς ἐθνικὰς περιστάσεις, ἐντὸς τῶν ὁποίων βεβαίως εἶναι ἀπρόσφορος ἡ ἐξπόλυσις τῶν κομματικῶν ἀνταγωνισμῶν.

»Τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων φρονεῖ ὅτι ἡ δοθεῖσα λύσις τῆς κρίσεως δὲν ἦτο ἡ μόνη δυνανή. Ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι ἀποτελεῖ κοινοβουλευτικὴν τάξιν ὅταν δημιουργῆται κρίσις κοινοβουλευτικὴ εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ πολιτεύματα νὰ καλῆται ἡ ἀξιωματικὴ ἀντιπολίτευσις πρὸς σχηματισμὸν Κυβερνήσεως. Καὶ ἂν δὲν δυνηθῇ, νὰ καταθέσῃ τὴν ἐντολήν. Καὶ τότε νὰ ἀναζητηθοῦν ἄλλαι λύσεις. Αὐτὴ ἦτο ἡ ὀρθὴ κοινοβουλευτικὴ λύσις. Ἐν τούτοις εἴμεθα πρόθυμοι νὰ δεχθῶμεν ὅτι καὶ ἡ δοθεῖσα λύσις εἶναι καὶ αὐτὴ κοινοβουλευτικῶς ἀδιάβλητος.

»Τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἐκφράζει ἐπίσης ἱκανοποίησιν διὰ τὸν σχηματισμὸν ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐνέργειαν ἐκλογῶν. Ἀποτελεῖ ἀνάγκην διὰ τὸν δημόσιον βίον τῆς Ἑλλάδος ἡ ἐνέργεια τῶν ἐκλογῶν ἀπὸ ὑπηρεσιακὰς Κυβερνήσεις. Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ἀκόμη καὶ αἱ περισσότερον καλοπροαίρετοι πολιτικαὶ Κυβερνήσεις, εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν καθίστανται φυλοκρατικαὶ Κυβερνήσεις. Χρησιμοποιοῦν τὰ ὄργανα τοῦ Κράτους πρὸς ἐπηρεασμὸν τοῦ φρονήματος τῶν πολιτῶν καὶ συγχρόνως ἀνοίγουν τοὺς κρουνοὺς τοῦ Δημοσίου χρήματος πρὸς ἄγρευσιν τῶν φίλων.»

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Παπανδρέου, ἀφοῦ τονίζει ὅτι ἀδιάβλητοι ἐκλογαὶ εἶναι μόνον ὅταν αὗται διενεργοῦνται ὑπὸ ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως, λέγει ὅτι «ὑποστηρίζομεν ὅτι εἰς τὸν καταστατικὸν ἡμῶν χάρτην πρέπει νὰ ἀναγραφῇ διάταξις, καθορίζουσα ὅτι αἱ ἐκλογαὶ θὰ διενεργοῦνται πάντοτε ὑπὸ ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως. Καὶ θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ σημερινὴ κυβέρνησις θὰ ἐπιτελέσῃ εὐσυνειδήτως τὸ καθῆκον της. Καὶ τώρα τίθεται τὸ ἐρώτημα: Εἶναι ὑπηρεσιακὴ ἡ σημερινὴ κυβέρνησις; Ἤτο ὑπηρεσιακὴ ὅταν κατηρτίσθη.

»Ἀφ' ὅτου ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τῆς Βουλῆς εἶναι πολιτική. Διότι ἐνώπιον τῆς Βουλῆς δὲν ὑπάρχουν ὑπηρεσιακαὶ Κυβερνήσεις. Ὀφείλει ἑπομένως νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν τύχην τῶν πολιτικῶν Κυβερνήσεων. Ἐκθέτει πρόγραμμα καὶ ζητεῖ ψῆφον ἐμπιστοσύνης. Ἐὰν λάβῃ ψῆφον ἐμπιστοσύνης, θὰ ἐφαρμόσῃ τὸ πρόγραμμά της. Ἐὰν ὄχι, ὀφείλει παραίτησιν. Καὶ ἡ ἁρμοδιότης πλέον περιέρχεται εἰς τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα. Αὐτὴ ὀφείλει νὰ εἶναι ἡ πορεία καὶ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως.

»Ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ἀνήγγειλεν εἰς τὸ Σῶμα ὅτι συνοψίζει τὴν πολιτικήν της εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος. Καὶ τίθεται τὸ ἐρώτημα: Εἶναι αὐτὴ ἡ πρέπουσα ἐμφάνισις μιᾶς οὐσιαστικῶς ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως ἐνώπιον τῆς Βουλῆς; Μήπως θὰ ἦτο περισσότερον πρέπον, ἡ ὑπηρεσιακὴ Κυβέρνησις νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ νὰ ἀναθέσῃ εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ νομοθετικοῦ Σώματος τὴν ψήφισιν τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος τῆς ἀρεσκείας τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς; Μήπως θὰ ἔπρεπε νὰ συζητηθῇ ἐκλογικὸν σύστημα καὶ ὄχι συγκεκριμένον ἐκλογικὸν σύστημα;

»Κατὰ τὴν γνώμην μας καὶ αἱ δύο λύσεις εἶναι κοινοβουλευτικῶς ὁμαλαί. Θὰ ἠδύνατο, ἐρχομένη εἰς τὴν Βουλήν, νὰ εἴπῃ κατόπιν τοῦ γενικοῦ αἰτήματος πρὸς μεταβολὴν τοῦ ἰσχύοντος ἐκλογικοῦ συστήματος, ζητῶ ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν ἕνα νέον ἐκλογικὸν νόμον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου νὰ ἐνεργηθοῦν αἱ μέλλουσαι ἐκλογαί. Καὶ ἦτο βέβαιον ὅτι, ἐφ' ὅσον εἶχε προηγηθῇ ἡ συμφωνία τῶν δύο μεγάλων κομμάτων, θὰ ἐψηφίζετο ὁ ὑπὸ ψήφισιν ἐκλογικὸς νόμος τῆς ἐνισχυμένης ἀναλογικῆς. Ἀλλὰ θὰ εἶχον τότε προληφθῇ καὶ παρεξηγήσεις καὶ ἐπιχρίσεις.

»Ἀλλὰ καὶ ἡ λύσις, ἡ ὁποία ἐπροτιμήθη, εἶναι ἐπίσης λύσις κοινοβουλευτικὴ καὶ δὲν δεχόμεθα τὸν χαρακτηρισμόν, ὁ ὁποῖος ἐδόθη ὑπὸ ὡρισμένης πλευρᾶς ὅτι ἀπετέλει πρόκλησιν, ἀνευλάβειαν, τελεσίγραφον. Ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων ἔπειτα ἀπὸ τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως ἠδύνατο, συμφώνως προς τὸ Πολίτευμα, νὰ σχηματίσῃ ὑπηρεσιακὴν Κυβέρνησιν καὶ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν χώραν πρὸς ἐκλογάς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος ἐκλογικοῦ συστήματος.

»Καὶ ὅσοι διεφώνουν δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ αἰτιῶνται τὸν ἀνεύθυνον Ἄρχοντα. Ἀλλὰ θὰ αἰτιῶντο τὴν Βουλήν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ εἶχε προκύψει μεταβολὴ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος. Καὶ ὅμως, ἀντὶ νὰ ἀκολουθήσῃ αὐτὴν τὴν ὁδόν, ἡ ὁποία συνταγματικῶς καὶ κοινοβουλευτικῶς ἦτο ἄψογος, ἐπροτίμησεν, ἀνταποκρινόμενος εἰς τὴν δεδηλωμένην θέλησιν τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς, νὰ ἀποστείλῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν Βουλὴν διὰ νὰ τῆς παράσχῃ τὴν εὐκαιρίαν ὅπως φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἀναληφθὲν ἔργον της. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτήν, ἡ παρουσία τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν Βουλὴν μὲ πρόγραμμα τὸ συγκεκριμένον ἐκλογικὸν νομοσχέδιον δὲν ἀποτελεῖ ἀνευλάβειαν, οὔτε πρόκλησιν, οὔτε τελεσίγραφον. Ἀποτελεῖ εὐλάβειαν πρὸς τὴν δεδηλωμένην θέλησιν τῆς Βουλῆς.»

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Παπανδρέου, ἐξετάζων τὸ θέμα τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος, λέγει ὅτι ἀνήκει εἰς τὰς βαρείας νόσους τοῦ δημοσίου μας βίου ἡ ἀέναος μεταβολὴ τοῦ ἐκλογικοῦ μας συστήματος.

«Εἴμεθα μοναδικὸν παράδειγμα δημοκρατικῆς χώρας, εἶπεν, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἐκλογικὸν σύστημα μεταβάλλεται ἀνὰ πᾶσαν ἐκλογὴν καὶ μάλιστα εἰς τὰς παραμονὰς αὐτῆς».

Ἀναφέρει μίαν πρὸς μίαν τὰς διεξαχθείσας ἐκλογὰς καὶ τὰ ἐκλογικὰ συστήματα καὶ λέγει:

«Εἶναι προφανὲς ὅτι, ἂν ἐξακολουθήσῃ αὐτὴ ἡ συνήθεια εἰς τὸν πολιτικόν μας βίον, εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, διότι τὸ εἶδος τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος ἀσκεῖ ἀποφασιστικῶς ἐπιρροὴν διὰ τὴν συγκρότησιν καὶ λειτουργίαν τῶν κομμάτων.

»Καὶ αὐτὸ τὸ εὐχάριστον θέαμα τῆς διαρκοῦς μετατοπίσεως τῶν βουλευτῶν, τὸ ὁποῖον μειώνει ἠθικῶς τὸ κῦρος τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτικοῦ βίου, κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται εἰς αὐτὴν τὴν νόσον, εἰς τὴν ἀδιάκοπον μεταβολὴν τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος.

»Θὰ πρέπει διὰ τοῦτο, νὰ εὑρεθῇ συνταγματικὸς τρόπος σχετικῆς σταθερότητος τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος».

Εἰσερχόμενος ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν ἐξήγησιν τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων λαμβάνει ἀπέναντι τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου λέγει:

«Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας καὶ χωρὶς νὰ παραγνωρίζῃ ὡρισμένα μειονεκτήματα, ὑποστηρίζει τὴν ἁπλῆν ἀναλογικήν, διότι θὰ ὡδήγει εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῶν πολιτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας. Διεπίστωσεν ὅμως ὅτι ἀνέκαθεν ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς, τὴν ὁποίαν ἐξέφραζε τὸ κόμμα τῆς ΕΡΕ, ἦτο ἀνενδότως ἀντιμέτωπος πρὸς τὴν ἁπλῆν ἀναλογικὴν καὶ τότε ἡ ἡγεσία του ἔκρινεν ὅτι ἂν ἐνέμενεν εἰς τὴν ἁπλῆν ἀναλογικήν, τὸ ἀποτέλεσμα δὲν θὰ ἦτο ἡ ψήφισις τῆς ἁπλῆς ἀναλογικῆς. Ἀποτέλεσμα θὰ ἦτο ἡ διατή-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

ΟΙ "ΒΡΥΚΟΛΑΚΕΣ,,

Σπάνια δραματικὸ ἰδεῶδες εὑρῆκε τόσο τέλεια τὸν προορισμό του, ὅπως οἱ «Βρυκόλακες» τοῦ Ἴψεν. Ὁ ὄγκος τοῦ ἔργου, ἔβαλε σὲ μοῖρα ἐντελῶς ἰδιαίτερη τὰ πρόσωπα, ποὺ ἐνεδάρκωσαν τοὺς ἥρωες. Οἱ κατεργασμένοι διάλογοι, ποὺ ἔχουν τόσο αἰσθητικὲς ἀξιώσεις, ἀπεδόθησαν μὲ μιὰ ἀκαταμάχητη φυσικὴ ἐξουσία.

Ἡ δραματικὴ πυκνότης τοῦ ἔργου, κατώρθωσε νὰ χρωματίσῃ μιὰ ἀτμόσφαιρα δημιουργίας μεγάλη καὶ ἡ τέχνη τῆς ὑποβολῆς στὸ θεατή, ὑπῆρξε ἀκαταδάμαστη. Τὸ ἔργο ἔχει ψυχολογικοὺς στόχους ἄπειρους. Ὁ σαρκαστικὸς αἰνιγματικὸς δαίμονας τῆς ἀρρώστειας καὶ τὰ ἀνυπέρασπιστα θύματα τῆς ζωῆς, εἶνε ἡ ἀκριβὴς εἰκόνα τῆς ψυχικῆς τοπογραφίας, ποὺ ὁ Ἴψεν ἐτοποθέτησε στοὺς «Βρυκόλακές» του. Ἡ κληρονομικότης ποὺ κάνει τὸν ἄνθρωπο παχνίδι στὴ βούλησή της, ἐτράφηκε ἕνα καιρὸ ἀπὸ καταπονημένες σάρκες ἀνευθύνων. Ὁ συγγραφεὺς μὲ δύναμη ἀποδίδει τὴ σκληρότητα τῆς μοίρας τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν. Τὸ ἔργο ἔχει τρεῖς πράξεις, ποὺ ἡ σκηνὲς του ἀπὸ τὴ ἀρχὴ ἀναδίδουν ἀτμόσφαιρα καταθλίπτη.

Ἡ κ. Παξινοῦ ὡς κυρία «Ἄλβιγκ», ἐκφωνεῖ τοὺς βαθύτερους τονισμούς της, μέσα ἀπὸ τὸ ἀφόρητο βάρος τῆς ταλαιπωρημένης ζωῆς της. Μέσα στὸν ὠκεανὸ τῆς πικρίας της, προβάλλουν ἡ τραγικὲς στιγμὲς τῆς ζωῆς της, ὅ,τι ἔχει ἀκριβώτερο, ὅ,τι ἀποτελεῖ σκοπὸ καὶ ἔννοια γι' αὐτήν. Γεμάτη ἀπὸ εὐγένεια καὶ ἀνωτερότητα μὲ ἕνα σωρὸ ἠθικὲς ἀμφιβολίες κρυμμένες μέσα της, ξεκινάει ἀπὸ τὴν πρώτη πράξη ἀρτιωμένη τεχνικὰ καὶ δημιουργεῖ τὲλειες τῆς προϋποθέσεις τῆς δραματικῆς ἐξέλιξης. Εἶνε ἡ γυναίκα, ποὺ ἐσυχάθηκε τὸ γάμο τη καὶ ἐστερέωσε τὸ ρόλο της στὸ μεγάλο ἰδανικὸ τοῦ παιδιοῦ της, ποὺ κι' αὐτὸ στὸ τέλος χάνεται μέσα στὸν τρομερὸ βρόχο τῆς κληρονομικότητας. Ἡ κ. Παξινοῦ προβάλλει μὲ τὸ δραματικὸ ὑλικὸ τοῦ ἔργου σὰν ἕνα ζεστὸ κομμάτι ζωῆς, ποὺ διεκδικεῖ τὴ συγκίνηση ἑνὸς πραγματικοῦ γεγονότος. Ἐκράτησε τοὺς θεατὰς κάτω ἀπὸ μιὰ ἐξακολουθητικὴ ἐπιβολή.

Ὅλη ἡ ἐπάλληλη διαδοχὴ τῶν δραματικῶν καταστάσεων κυλάει μὲ κανονικότητα ροῆς. Ἡ κ. Παξινοῦ ὑπῆρξε συμβολικὸ εὕρημα γιὰ τὸ ρόλο αὐτό.

Ὁ κ. Ἀλ. Μινωτῆς ὡς «Ὀσβαλντ», γυιὸς τῆς κυρίας «Ἄλβιγκ» γυρίζει ἀπὸ τὸ ταξεῖδι του, φέρνοντας ἕνα ἄρρωστο καὶ ἀκάθαρτο πάθος. Ἂν καὶ ἔχῃ μέσα του τὴν ἐπιρροὴ τῆς πουριτανικῆς ἠθικῆς, ὅταν γυρίζῃ σπίτι του ὀνειρεύεται τὴ ζωὴ τὴν εἰλικρινῆ ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους. Τὸ σπίτι του τοῦ φαίνεται παράξενο μὲ τὴν ἔκφραση τοῦ βρυκόλακα, ποὺ τὴν συντρέχει ὁ ὑπέρτατος χριστιανικὸς νόμος «Ἀμαρτίες γονέων παιδεύουσι τέκνα». Ἡ τραγικότητα τοῦ ρόλου αὐτοῦ, εἶναι ἡ συναισθηματ